

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 27 maart 2005 (Pasen), 16.00 uur

Thema: 'Je bent niet minder dan een vlinder!' naar aanleiding van Romeinen 5: 21 – 6: 14

1. Pasen – is dat geen vreemd verhaal: van ver weg, en ongeloofwaardig?

Is het eigenlijk niet vreemd dat we Pasen vieren? Dat we hier op zondagmiddag bij elkaar zitten vanwege dat eeuwenoude verhaal, dat ergens ver weg, twintig eeuwen terug, een graf leeg werd gevonden? Wat moet je nou met zo'n verhaal, uit lang vervlogen tijden, en dan ook nog zo'n moeilijk te geloven verhaal. Iemand die is opgestaan uit de dood... wat kun je daar nu mee?

2. Pasen gebeurt elke dag!

Maar zal ik u eens wat zeggen? Pasen gebeurt elke dag! Dag in, dag uit, ook vandaag, 27 maart 2005! En Pasen kan bovendien gebeuren in het leven van ieder mens! Ook in uw leven, in jouw leven! En mens sterft, hij gaat eraan, helemaal, en tegelijk staat er een nieuwe mens op! dat gebeurt, heel concreet, vandaag de dag. En de vlinder is daarvan een schitterend symbool. Uit die rups, die zich moeilijk voortsleept over bladeren en takken, die rups die zich dan gaat verpoppen en helemaal vast komt te zitten in een cocon, uit die rups komt een schitterende vlinder te voorschijn, die dartelt en danst en fladdert en vliegt. Een beestje dat straalt met de prachtigste kleuren!

3. De basis is gelegd in die graftuin bij Jeruzalem, 2000 jaar geleden

Inderdaad: Pasen gebeurt elke dag. Maar de basis is eenmaal gelegd, inderdaad, in het verre verleden, ver weg, in die graftuin vlakbij Jeruzalem. Het lijkt een ongelooflijke geschiedenis, maar denkt u dat het voor de mensen toen makkelijker te geloven was dan voor ons? Voor Maria van Magdala, en voor Petrus en Johannes, en Thomas en noem ze maar op? De Bijbel vertelt ons hoe lang het duurde, voor het eindelijk ging doordringen, voor ze eindelijk gingen erkennen dat het écht waar was, dat Jezus' lichaam niet was gestolen, maar dat Jezus werkelijk was opgestaan. Nee, het was voor hun net zo moeilijk als voor ons, ook toen gebeurde het niet dagelijks dat doden uit hun graf kwamen lopen, ook toen gold: dood is dood, dat is definitief. Ook toen kwam er niemand terug, behalve dan die enkelingen, die door Jezus werden opgewekt: Lazarus, en het dochtertje van Jaïrus, en een jongen in het stadje Naïn. Maar nu was Jezus Zelf gestorven, en er was niemand om Hem op te wekken.

Daar, in die graftuin bij Jeruzalem, werd Jezus' lichaam in een spelonk gelegd, een rotsgraf. Wat een verdriet, wat een verslagenheid... Maar die verslagenheid, die slaat op de Paasmorgen eerst om in verwarring en ontreddeering, en vervolgens, als de opgestane Heer verschijnt, slaat die verwarring weer om in een ongelooflijke blijdschap, een stralende vreugde! Binnen een paar uur is er een totale ommekeer, 180 graden! 'Jezus leeft! De Heer is waarlijk opgestaan!' Het is één grote jubel onder de volgelingen van Jezus.

Deze maand, maart 2005, weet u nog hoe die begon? Meet een dikke laag sneeuw en tien graden nachtvorst! We moesten ons konijn met hok en al binnenhalen, want we waren bang dat het zo bevroeren. En deze week? Deze week konden we buiten zitten, heerlijk in de zon, deze week was het soms wel 20 graden! En toch, die omslag in het weer, binnen drie weken, dat is nog niets vergeleken met het Paasbericht. Jezus is opgestaan, met lichaam en al! De discipelen, ze zien Hem, en ze mogen zelfs voelen, voor hun ogen eet Hij een stuk gebakken vis op. Nee, het is geen hallucinatie, het is geen wensdroom, het is geen visioen, Hij is het echt! Het graf is leeg, dit is werkelijk Zijn eigen lichaam. En toch is het anders. Dat lichaam is veranderd. Het is nu onsterfelijk geworden. Het is nu een verheerlijkt lichaam.

4. Nu is het Pasen, elke keer wanneer iemand tot geloof komt in Jezus

Ja, daar in die graftuin, lang geleden, daar is wel de basis gelegd. Maar daarna is het elke dag Pasen geworden! Elke dag. Waarom? Omdat sinds die tijd elke dag mensen op deze wereld sterven en opstaan in een nieuw leven. Dat is wat Paulus zegt in Romeinen 5 en 6. En dan bedoelt hij wat anders dan u denkt. Nee, Paulus bedoelt niet, dat mensen sterven door een ziekte of door een ongeluk, en dan opstaan in een nieuw leven, doordat ze in de hemel komen. Ja natuurlijk, dat gebeurt ook. Maar volgens Paulus ligt ons echte moment van sterven en opstaan al veel eerder. Als wij Jezus leren kennen, en als we voor Hem buigen, als we Hem aanvaarden als Verlosser en Heer, 'dán', zegt Paulus, 'dán sterft je oude bestaan. Dat is eigenlijk de dag van je begrafenis. De doop, zeker de doop door onderdompeling, is daar een prachtig teken van. Je gaat het water in, kopje onder, dat water is je graf. Maar vervolgens mag je opstaan, je mag herleven, je mag binnenkomen in een nieuw leven, een totaal nieuw bestaan!' Dat is wat Paulus zegt. Kijkt u maar, in 5: 21: 'Eerst was de zonde oppermachtig en had de dood het laatste woord. Nu is de genade aan de macht en worden mensen vrijgesproken. Nu geeft de Here Jezus Christus ons eeuwig leven.' Zonde en dood, die hangen met elkaar samen. Want zonde, wat is dat? U weet dat allemaal! Want als u thuis een dure vaas laat vallen op de tegels in de keuken, dan zegt u: 'Oooh, wat zonde!' Ja toch? Zonde, dat is alles waardoor je je doel mist, alles waardoor het mooie in het leven kapot gaat, alles waarmee we ingaan tegen de bedoelingen van de Schepper. En waar loopt het op uit, de zonde? Die mooie vaas, die komt in de prullenbak terecht. De Bijbel zegt: 'Het einde van de zonde is de dood.' Zonde leidt tot de dood.

Wat is er nu gebeurd, op Pasen? Jezus is gestorven voor al onze zonden, en als we geloven in Hem, dan geeft Hij ons vrij spraak. Volledig, totaal! U mag gaan, in vrijheid, volkomen! De zonde legt geen claim meer

op ons leven. De hypotheek is afgelost. En daarom heeft ook de dood geen vat meer op ons. Hoort u dat goed? Ja, u hoort het goed! Als wij geloven in Jezus Christus, zijn onze zonden vergeven, en heeft de dood (het gevolg van de zonde) geen vat meer op ons! Dan zijn we dus onsterfelijk geworden!

5. Hoe kan dat, dat je als mens nu al sterft en opstaat als onsterfelijk mens?

U zegt: 'Wat een onzin, we sterven toch? Ga maar kijken, op Schollevaar!' Ja, tijdelijk. Tijdelijk zal ons lichaam vergaan. Maar wij verwachten de wederopstanding, niet alleen geestelijk, maar ook lichamelijk. 'De dood,' zegt Paulus, 'die ligt niet vóór ons, maar áchter ons!' Vers 4: 'De doop was onze begrafenis. En zoals Christus weer levend is gemaakt door de heerlijke macht van de Vader, zo mogen wij nu ook een heel nieuw leven leiden. Wij zijn dus één geworden met Hem, één in dood en leven. Wij weten dat de persoon die wij vroeger waren, niet meer leeft. Die is met Christus aan het kruis gestorven. Als wij met Christus gestorven zijn, geloven wij dat we ook met Hem zullen leven. Door Zijn sterven heeft Hij de macht van de zonde voor eens en voor altijd gebroken.'

Wilt u daar een voorbeeld bij? De macht van de zonde is gebroken. Nou, zonde kun je goed vergelijken met een verslaving. Je weet dat zonde slecht is, en toch doe je het. Je wilt het niet, en toch ga je voor de bijl. Je vecht ertegen, maar je redt het niet. Totdat... ja, tótdat de ban gebroken wordt. 'Ik ben een ander mens,' zei iemand tegen mij, 'sinds ik gestopt ben met roken. Tjonge jonge, als ik dat geweten had, dan was ik jaren eerder gestopt. Wat voel ik me fit! Ik kan weer rennen, niet even, nee, hele einden! Nu weet ik pas wat vrijheid is.'

Wij zijn dood voor de zonde, zegt Paulus. Die zonde heeft geen vat meer op je, zoals die sigaretten je niet meer in hun greep hebben. Ons oude leven, dat zat in de klem. Dat was een verslaafd leven. Maar dat oude leven is dood. Er is een nieuw leven opengebloeid. Denkt u maar aan die rups, die zich inkapselt in een pop, en dan een metamorfose ondergaat en als een vlinder zijn vleugels uitslaat in het licht.

6. Wij mogen al leven met Jezus! Dan moeten we niet als een vlinder terugkruipen in een cocon

En nu gaat Paulus nog één stap verder. Vers 12: 'Laat dan de zonde niet meer heersen in uw sterfelijk lichaam. Wees geen slaaf meer van uw slechte begeerten.' Heeft u weleens een vlinder gezien die terugkroop in zijn cocon? Dat zou toch raar zijn? Als je van het roken af bent, dan ga je toch niet opnieuw beginnen. Dat is toch... ja, inderdaad, dat is toch zónde?

U denkt: 'Ja, was het nou maar zó eenvoudig. Dat als je christen geworden bent, dat je dan de zonde áchter je kunt laten. Dat je geen fouten meer maakt. Dat je niet meer faalt. Maar voor mij is het een gevecht! Elke dag weer. En ik voel me zó vaak de verliezer... Waarom maakt God me niet immuun voor de zonde? Waarom raakt Hij me niet gewoon éven aan, dat ik nooit meer in de fout ga, dat ik nooit meer hoef te vechten?'

7. Strijden tegen de zonde, dat heeft zin!

Weet u waarom God dat niet doet? Denkt u maar terug aan dat klankbeeld van daarnet. Die strijd, die maakt ons sterk. De vlinder in die cocon, die moet vechten om eruit te komen. Allen zó worden zijn vleugels sterk genoeg. Juist in het gevecht tegen de zonde leren we onszelf kennen. We leren het wel af om trots en eigenwijs te zijn. Maar tegelijk leren we God kennen, in Zijn grote liefde, in Zijn genade. We gaan ons er steeds meer over verwonderen, dat Hij ons tóch weer aanneemt. Ondanks alles, toch weer! En als we in die strijd overwinningen mogen boeken - en dat mag ook! God zij dank! - dan krijgen we een diepe dankbaarheid over ons, dankbaarheid voor de kracht die God gaf.

Nee, het gaat niet zómaar. De oude mens in ons, die sterft wel, maar die heeft ook nog menige stuip-trekking. En toch: er is een nieuwe mens opgestaan. Het is Pasen geworden! Jezus leeft, en wij met Hem! Oliver Sachs is een neuroloog die heel wat boeken heeft geschreven. In één daarvan - het heet 'Een antropoloog op Mars' beschrijft hij Virgil, een man die vanaf zijn prilste jeugd blind was. Toen hij vijftig jaar oud was, onderging Virgil een operatie, en vanaf die tijd kon hij alles zien. Ongelooflijk! Maar Virgil zelf en dr. Sachs ontdekten, dat de mogelijkheid om te kunnen zien nog niet betekent dat je ook kunt leven als een ziende. Virgil zag eerst wel kleuren en bewegingen, maar hij kon er eigenlijk niets van maken! In de loop van de tijd leerde hij wel verschillende dingen herkennen en onderscheiden, maar hij gedroeg zich nog steeds als een blinde. Weet u wat dr. Sachs dan schrijft? 'Je moet sterven als een blinde, om dan opnieuw geboren te worden als een ziende. Die tussentijd, die is ontzettend moeilijk.'

8. Met Jezus zijn wij overwinnaars!

Als u Jezus hebt leren kennen, dan zijn uw ogen opengegaan. Maar het valt niet mee om die oude patronen eruit te krijgen. Dat is een hele strijd, net als van die vlinder die uit die cocon wil. Maar die strijd is de moeite waard! Toch? Méér dan de moeite waard. Met Jezus zult u overwinnen! Hij stond op, het is Pasen! En met Hem zijn ook u en ik al opgestaan. U bent niet minder dan een vlinder! En we zullen het steeds meer leren, om onze vleugels uit te slaan. Tot we het op een dag merken: 'Ja, inderdaad, we worden de lucht in gedragen, we mogen vliegen, ze vrij als een vlinder, we mogen vliegen in het volle licht, we mogen vliegen, de zon tegemoet!' Amen.